

ชลินทร รุ่งจำ 2551: ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์ประกอบของ
คณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปรินญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์อุษณา ภัทรมนตรี, M.B.A. 123 หน้า

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมตาม 7 ประเด็น
หลักของร่างมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม 2) องค์ประกอบของคณะกรรมการ และ 3)
ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมกับองค์ประกอบของคณะกรรมการและขนาด โดย
ขอบเขตการศึกษา คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100 ประจำปี พ.ศ.
2549 จำนวน 100 บริษัท วิธีการศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิ โดยรวบรวมจากรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการ
ข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบประเมินผลในการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาคะแนนและ
นับจำนวนบรรทัด และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบ
สมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าสถิติ Eta

ผลการศึกษา พบว่า บริษัทจดทะเบียนมีคะแนนตามแบบประเมินผลการรายงานความรับผิดชอบต่อ
สังคมโดยเฉลี่ย 14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 34 คะแนน คิดเป็นอัตราร้อยละ 41 และมีจำนวนบรรทัดการรายงาน
โดยเฉลี่ย 432 บรรทัด โดยประเด็นที่ 1 ธรรมชาติขององค์กร มีคะแนนมากที่สุด คือ ร้อยละ 81 แต่ประเด็นที่
2 สิทธิมนุษยชน และประเด็นที่ 5 การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 4 และร้อยละ 23
ตามลำดับ และพบว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัททั้งหมดโดยเฉลี่ยมีอัตราร้อยละ 37
และมีการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการมีอัตราร้อยละ 92 นอกจากนี้ผลการศึกษา
พบความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัททั้งหมด และขนาดของบริษัท ซึ่ง
วัดจากมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดและมูลค่าสินทรัพย์รวมกับคะแนนตามแบบประเมินผลและจำนวน
บรรทัดการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับการ
รวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาครั้งนี้ บริษัทจดทะเบียนควรให้ความสนใจ ให้ปฏิบัติตามและเปิดเผย
การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้นและให้ครอบคลุมทั้ง 7 ประเด็นหลักของร่างมาตรฐานสากล
ดังกล่าว ที่จะประกาศใช้ประมาณปี 2552 นี้ โดยเฉพาะการรายงานในประเด็นที่ 2 สิทธิมนุษยชน และประเด็นที่
5 การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม ที่พบว่ามีคะแนนที่ได้ตามแบบประเมินผลน้อยมากเพียงร้อยละ 4 และร้อยละ
23 ตามลำดับ